

2) Den højeste Vægtfylde, ved hvilken alle Ægene sank til Bunds (selvfølgelig er her kun Tale om levende Æg), var $1,0120$ ved 10° C. svarende til en Saltholdighed af $1,44$ pCt.

3) Allerede ved en Vægtfylde af $1,0140$ ved $9,8^{\circ}$ C., svarende til en Saltholdighed af $1,70$ sank en Mængde, maatte over Halvdelen til Bunds.

Disse Tal stemme meget godt med Hensens, især naar det erindres at hans Æg, saa vidt jeg kan se, vare udtagne af Rødspættens og ikke befrugtede.

Der var mellem de undersøgte Æg dog nogen Forskel paa Fostrenes Udviklingsgrad, men dette syntes ikke at influere paa Vægtfylden.

Paa Grund af Vægtfylden er altsaa Rødspætteægene forhindrede i ved Strømme at bringes ind i mange af vore smaa Farvande, nemlig i dem, hvis Saltholdighed er under ca. $1,44$ pCt.; ligesaa ere de udelukkede fra den egentlige Østersø (maatte med enkelte midlertidige Undtagelser. Se Petterson: Den svenske hydrografiske Ekspedition 1877, pg. 116. — Kgl. Sv. Vet. Acad. Handl. Bd. 25 Nr. 1. 1892).

Man kunde derfor tro, at Rødspættens Forplantning alene af denne Grund var umulig i Vand af Saltholdighed under $1,44$ pCt.; men den Mulighed, at Ægene kunne udvikles paa Bunden, stønt de ellers udvikles flydende, er jo til Stede, og Hensen har loc. cit. pg. 305—06 omtalt den som ikke ganske udelukket i Virkeligheden.

Følge Hensens Undersøgelser findes der nemlig i den vestlige Østersø en Mængde Rødspætteæg flydende i Vandet, og han viser, at næsten hver Maaned indtræffer der en saa lav Saltholdighed, at Ægene maa synke til Bunds; dette gør de ved Saltholdigheder under $1,78$ pCt. efter hans Maalinger.

Jeg har nu vist, at nogle Æg kunne flyde ved Saltholdigheder helt ned til $1,44$ pCt., men heller ikke saadanne findes altid i denne Del af Østersøen. Ægene maa altsaa af og til synke i disse Farvande; men om det er dette, der drøber dem, hvilket jeg vil anse for særdeles rimeligt, idet de ere udsatte for mange Farer, naar de berøre Bunden, det ved jeg dog ikke; men, som foran vist, Yngel findes ikke i Mængde i Østersøen (undtagen helt undtagelsesvis maatte), i hvert Fald ikke hvert Aar.

Om muligvis de af Æget udlækkede Unger kræve en endnu større Saltholdighed til deres videre Udvikling end Ægene, vides ikke; om det altsaa er dette Stadium, der ikke kan gennemløbes i Østersøen af Rødspættens, kan ikke afgøres, — men ingen vil vel tvivle om den store Indflydelse, de hydrografiske Forhold have paa disse Ting.

Underligt er det at se Skrubbens smaa, spæde Unger optræde i Mængde paa Østersøens Kyster helt over til Bornholm, medens der ikke findes saa at sige Spor af Rødspætteunger. I de salte Egne af Kattegat paa sandede Kyster leve de ofte blandede sammen. Er det nu Skrubbens Æg eller de pelagiske Unger, der kunne nøjes med en ringere Saltholdighed end Rødspættens?

Slethvar- og særlig Pighvar-æggene træffes ogsaa undertiden i Mængde paa de af Østersøens Kyster, hvorfra Rødspættens Yngel er banlyst. Men dette undrer mig mindre; thi vel findes Pighvar-*) og Slethvaræg aabenbart kun yderst sjelden i disse Egne, men det pelagiske Stadium af Yngelen er saa forskelligt fra Pleuronectes-

*) Anm.: Befrugtede Pighvar-Æg kræve efter mine Maalinger noget over 2 pCt. Saltholdighed for at kunne flyde, og vilde derfor kun rent undtagelsesvis kunne flyde i den vestlige Østersø. —

Cunningham: Studies of the Reproduction and Development of Teleostean Fishes occurring in the neighbourhood of Plymouth. Journal of the Marine Biological Association of the United Kingdom. Vol. I (N. S.) 1880—89, pg. 10—54. Med 5 Tavler. Angiver Vægtfylden for følgende Fiskes Æg:

Pleuronectes microcephalus's Ægene flød med Lethed i Vand af Vægtfylden $1,026$, men sank i $1,023$; — Vægtfylde af Ægene omtrent $1,024$. — Svarer til en Saltholdighed af ca. $2,5$ pCt.— 3 pCt.

Solea vulgaris's Æg = ca. $1,0265$. — Svarer til en Saltholdighed af ca. $3,23$ pCt.— $3,5$ pCt.

Scomber's Æg flød ved en Vægtfylde af $1,0265$ — $1,026$. Svarer til en Saltholdighed af ca. $3,5$ pCt.— $3,17$ pCt.

Hensen (4. Bericht. 1884) angiver Vægtfylden af Torsteeg til $1,0231$ — ved $17,5^{\circ}$ = $1,72$ pCt. Salt mindst.

Man vil efter disse Vægtfylder fortaa, hvorfor mange Fiskeæg ikke af Strømmen føres ind i vore mindre Farvande, men standse i det nordlige Kattegat. — De forskellige Arter pelagiske Æg ere ligesom geografisk udbredte i Vandene efter deres større eller mindre Vægtfylde, og dette influerer selvfølgelig paa de voksne Fisks Udbredning; hvor stor en Rolle mon denne Faktor spiller i det lavere Dyrelivs Udbredning? Sammenlign mine Udtalelser i „Vauchs Logter. Uimindelige Resultater“ — om den overordentlig store Indflydelse, rent hvide fysiske Forhold have paa de lavere Dyrs Udbredning i Kattegat.